

גבעתון

גבעת חיים מאוחד

חנוכה תשס"ג

עלון פנימי ט"ג/7 ט' בכסלו תשס"ג 28 בנובמבר 2002

לאור אי-הבנות מצד מספר חברים בקשר להחלטות שהתקבלו במודל השינוי בנושאי בריאות, התבקש צוות יישום השינוי לתת הבהרות.

נאוה כהנא

הבהרות

א. השתתפות הקיבוץ בעלות תרופות כרוניות -

תרופות ב"סל" - בעלות עד 100 ש"ח לחודש, ישולמו על חשבון החבר. מעבר לסכום זה ישולם על חשבון הקיבוץ.

תרופה כרונית שאינה ב"סל" - במידה ולא קיימת אלטרנטיבה אחרת ב"סל" התרופות, בעלות עד 100 ש"ח לחודש ישולם על חשבון החבר, ומעבר לסכום זה, הקיבוץ ישתף ב-50% בלבד.

ב. נסיעות על-חשבון הבריאות -

נסיעות לטיפולים אונקולוגיים וחולי דיאליזה ימומנו על-חשבון הקהילה בשלב הטיפול הפעיל בלבד.

חברים שבעבר נזקקו לטיפולים הני"ל וכיום נוסעים מדי פעם לביקורות בלבד - יממנו את הנסיעות בעצמם.

איילת מוזס
צוות יישום השינוי

חשוב לדעת, להפנים ולבצע !

הקיבוץ הינו גוף שיתופי, המשלם במרוכז מס על מכלול פעולותיו. משמעות הבחנה זו, שחבר קיבוץ אינו נישום בפני החוק וחובת ניהול הספרים חלה על הקיבוץ.

לאור האמור לעיל, חייב חבר קיבוץ לרשום מיידית כל תקבול שהוא מקבל, במסגרת הענף, היוזמות וכל מכירת שירותים אחרת, על-ידי הפקת חשבונית מס של הקיבוץ ולהעביר את התקבולים במלואם לקיבוץ גבעת חיים מאוחד. חבר שיפעל בניגוד לחוק עלול לגרום לפסילת ספרי הקיבוץ.

מאחר ו"המלשינון" פועל במרץ, אנו פונים לחברים שעברו על חוק זה, להיכנס מיידית להנהלת החשבונות על-מנת להצטייד בפנקס קבלות וחשבוניות ולהתחיל לדווח על הכנסותיהם. נוסף לפנ החוקי, קיים הפן של "רשם האגודות השיתופיות".

בפגישה שנערכה עם נציג הרשם, הובהר שאי העברת הכנסה לקיבוץ, שכן, קצבה וכל הכנסה אחרת, הינן מבחינת "ייהרג ובל יעבור" - הרשם רואה בכך פגיעה חמורה ביסודות הקיבוץ ולדבריו יש לטפל בעניין זה בחומרה רבה כולל פרסום השמות, תביעה משפטית ועד להעזבת החבר.

אנו פונים לחברים לשתף פעולה ולהימנע מביצוע עבירות ומאי-קיום החלטות.

איילת מוזס

לחברת שלום קסיון חנוכה !

לאחר "טבילת אש" קצרה בתפקיד ישנם לא מעט "עניינים בוערים" כדי לשפוך קצת "אור" על המצב ואולי גם כדי לראות את ה"אור בקצה המנורה" מעט עדכונים:

א. כיום עבודתי מתרכזת בשני מישורים עיקריים:

1. טיפול בבעיות שוטפות שעולות מצרכי החברים בעניינים אישיים ועניינים הנוגעים לקהילה.
2. ייצוב המערכת מבחינת המבנה האירגוני.

ב. בין הנושאים ה"חמים" שמטופלים בימים אלו:

- טיפול בבעיות חברים שהצטברו.
- חידוש ועיבוי ועדות קיימות והקמת ועדות חדשות עפ"י הצרכים שעלו מן השינוי.
- קביעת נוהלי עבודה בין בעלי התפקידים לצורך ייעול הטיפול בנושאים שונים.
- הפרדת הטיפול בבעיות הנוגעות לענייני המשק, מאלו הנוגעות לענייני הקהילה.

ומכאן בקשה קטנה: כאשר אתם פונים לשרה לתאום פגישה, ציינו את העניין באופן כללי ושרה תפנה אותו לגורם ולאדם המתאים עפ"י חלוקת העבודה אותה עשינו בין איילת מוזס, אלון וביני:

איילת – ענייני הקהילה – כספית וכלכלית.

אלון – ענייני המשק והגזברות.

איריס – ענייני קהילה חברתיים או שנוגעים בכמה תחומים.

ג. נושאי הביטחון – 1. ביטחון מתכנסת לעיתים תכופות ומטפלת בנושאי השמירה, עיבוי מערך הביטחון במהלך כל שעות היממה, תקינות מקלטים ומל"ח. כל הטיפול בנושא הביטחון הוא בעדיפות עליונה ואנו עושים את כל המאמצים כדי לשפר את המצב ולתת לחברים תחושת ביטחון.

ד. דיוור – התקיימו פגישות עם ועדת שיכון בהם הועלו הנושאים הבאים:

- הרחבת דירות ותיקים.

- מציאת פתרון קבע למשפחות צעירות.

- מציאת פתרון זמני למשפחות צעירות.

ה. הקמת צוות שיוך דירות לשם זירוז ביצוע ההחלטות שהתקבלו.

ו. בימים אלו הולך ונבנה התקציב לשנת 2003.

אני מאחלת לכולנו שנדע למצוא את ה"אור" ובה בעת נוכל להנות ולהתחמם זה מאורו של זה.

רשמה: איריס אופיר – מנהלת קהילה

ולסיום, עוד דרך להסתכל על החיים...

תרקוד כאילו שאף אחד לא רואה אותך

אנו משכנעים את עצמנו שחיינו יהיו טובים יותר אחרי שנתחתן. אחרי שיהיו לנו ילדים.

אנו מתוסכלים כי הילדים אינם מספיק גדולים ושנהיה מאושרים יותר כשהם יגדלו.

אחר כך אנחנו מתוסכלים כי הם מתבגרים וקשה איתם. אנו בטוחים שנהיה מאושרים יותר לאחר שהם יעברו את השלב הזה

אנחנו אומרים לעצמנו שחיינו יהיו טובים יותר ויהיו מושלמים כשהבן/בת זוג שלנו יצליח יותר, כשתהיה לנו מכונית טובה יותר או בית יותר גדול. כשנוכל לנסוע לנופש, כשנהיה בפנסיה.

האמת היא שאין זמן טוב יותר להיות מאושרים "מעכשיו" אם לא עכשיו אז מתי ?

החיים תמיד מלאים באתגרים ומכשולים. עדיף לקבל זאת ולהחליט להיות מאושרים בכל מקרה.

מישהו אמר פעם: "משך הרבה זמן היה נדמה לי ש"החיים האמיתיים" היו אמורים להתחיל עוד מעט. אך תמיד היה מכשול אחד. בעיה שעלי להתמודד איתה. פקס לא פתור. חוב שצריך לשלם. אז החיים היו אמורים להתחיל. עד שהבנתי שהמכשולים האלה הם הם "החיים שלי"

הפרספקטיבה הזאת עזרה לי להבין שאין דרך לאושר. האושר הוא הדרך לכך. יהיה טוב אם תשמור כל רגע טוב שיש לך לבד או עם מישהו מספיק מיוחד ששווה לבלות את זמנך איתו כי תזכור, הזמן לא מחכה לאף אחד.

לכן, תפסיק לחכות עד סוף הלימודים. עד שתדך במשקל, עד שתתחתן, עד שהילדים שלך יעזבו את הבית, עד שתתגרש, עד יום שישי בערב או עד יום ראשון בבוקר, עד הקיץ, עד הסתיו, עד החורף או האביב או עד שתמות כדי להחליט שאין זמן יותר טוב להיות מאושר.

האושר הוא דרך, לא גורל.

תעבוד כאילו אתה לא זקוק לכסף.

תאהב כאילו **אף פעם** לא פגעו בך.

ותרקוד כאילו **שאף אחד** לא רואה אותך.

חג שמח

איריס אופיר

פאולוניה - מטע לתעשייה

או גרסה מודרנית לסיפור גיק ואפון הפלא...

בשתי חלקות, בנות 15 דונם, האחת במהדרין והשנייה בין הוואדיות נטועים בשורות ישרות שתילים של עץ הפאולוניה. השתילים נראים כגבעולי ענק, בעלי עלים כמטריות, וכבר כיום, בגיל חמישה חודשים, גובהם מגיע עד כדי 4 מטרים!

תוך כדי סיור בשטח למדנו מיורם גור מספר פרטים מאלפים:

הרעיון לגדל אצלנו את עץ הפאולוניה מתגלגל כבר שנתיים. שמענו על העץ, ידענו שהוא גדל בקצב בלתי רגיל והחלטנו לבדוק אפשרות לגדל אותו אצלנו. אין מדובר בחקלאות לפרי, אלא בחקלאות לתעשייה (תעשיית העץ).

מקורו של הפאולוניה בסין, שם מכירים אותו כבר אלפי שנים. העלים הרחבים עתירי החלבון שימשו מזון לבהמות והפרחים שופעי הצוף סייעו לייצור דבש. בסין גדל עץ הפאולוניה בר ונשאלת השאלה, מדוע הסינים לא הפכו אותו לגידול מסחרי. התשובה לשאלה לא ידועה לי, השאלה אכן שאלתית... לפני כעשר שנים החלו לגדל פאולוניה בארצות הברית ובאוסטרליה, ולפני שנתיים נכרתו הגזעים הראשונים לתעשייה. עוד מוקדם לסכם ולהוציא מסקנות.

בארץ החלו לגלות עניין בפאולוניה, כאשר היזם הישראלי עו"ד יואב קדוש נתקל בעץ במסגרת פעילותו במזרח הרחוק, ראה - והתלהב. הוא הביא לארץ שתילים והציע למגדלים, עדיין בלי הבטחות. כאשר החלו בקרן הקיימת ובמשרד החקלאות לגלות עניין בעץ ולבצע תחשיבי כדאיות - דבר שסיפק לו גב מוסדי - החל היזם להפיץ את רעיונותיו ברבים. עץ הפאולוניה מיועד לתעשייה בלבד. לטענתו של היזם, אין מגבלה לייצור מסחרי של העץ, כיוון שבעולם הגדול הולך ומתהווה מחסור בתחום זה והמחירים נזילים. בשלב זה הוא מוכר שתילים, בהיותו שותף לייצור חומרי ריבוי בחברה שהקים בשיתוף עם ראש הנקרה. בחזונו, הוא יציף את כל הארץ בירוק פאולוניה.

כיום יש בארץ כ-50 מגדלים ובמטע הכי בוגר, שנה וחצי, העצים כבר מתנשאים לגובה 6-8 מטרים.

על אף גודלו המרשים, עד 40 מטר עץ, הפאולוניה הוא למעשה עשב ענק וכפי הנראה שריד לתקופות קדומות, בעל גבעול חלול. רק עם הגיל, ככל שהעץ יותר גבוה, עולה דחיסות התאים ונוצרת צפיפות הגזע. בהיותו בוגר, נחשב הפאולוניה לעץ איכותי בעל ערך מסחרי רב. כעץ עשבוני, אין לפאולוניה שרף. פרט חשוב: הפוטו-סינתזה של הפאולוניה אדירה, כלומר, העלים העצומים משמשים לו קולטי שמש אינטנסיביים ביותר. זה גורם חשוב לקצב הגידול המהיר של העץ - כמו עשב.

עומק השורשים של הפאולוניה כגובה העץ והוא מסוגל להתגבר על תנאים קשים, להתאים עצמו לאקלים ולקרקע ולהיות ככלי - חזק, גבוה וצפוף. הפאולוניה גדל בטמפרטורות שבין מינוס 10 עד פלוס 40, וזהו נתון פתיחה נדיר ביותר. העץ מחדש את עצמו, כל עוד הוא לא נעקר. למעשה, לא ניתן לעקור אותו, בגלל השורש, שמגיע למי תהום, ואז העץ כבר לא תלוי בנו, והוא גדל היטב.

בגידול לתעשייה, לא מעוניינים בכלל 40 המטרים, אלא ב-6 המטרים האפקטיביים, שהם הראשוניים מתוך כ-15 המטרים של עץ בגובה מסחרי. פירוש הדבר, ככל הידוע לנו היום, כריתה בשנה השישית לגידול העץ.

הכריתה נעשית באמצעות ציוד משוכלל: מנוף על גבי משאית ענקית, האוחז בגזע כמלחציים, מבצע ניסור ומשכיב את הגזע על המשאית. חותכים קרוב מאוד לגובה האדמה ומשנעים את הגזעים למנסרה. הציוד הזה עוד לא נמצא בארץ, וככל הנראה יירכש לקראת שנת הכריתה ראשונה, בעוד כחמש שנים.

בשלב הבדיקה נסענו למטע של קיבוץ יד מרדכי, שהוא מהשישה הראשוניים שנטעו פאולוניה. פגשנו פרדסן ותיק, שעשה את השיקול והחליט להיכנס לניסיון הזה. שם העץ נקלט טוב. אכן, גדל במהירות עצומה, כמו שאומרים, כמעט אפשר לשמוע את העץ בגדילתו. לאחר בדיקות נוספות שערכנו, בסיוע יזמי של אבי רז, אושר הנושא בהנהלה הכלכלית. הוחלט לשבץ את הפאולוניה כגידול אלטרנטיבי במטעים.

הפאולוניה שלנו בן חמישה חודשים. עכשיו, בתחילת החורף הוא מפסיק לגדול, משיר עלים ונכנס לתרדמת חורף. באביב נגזום אותו לגובה הקרקע, לטובת חיזוק השורש והבטחת גידול אביבי וקייצי נמרצים.

אנחנו לא מעוניינים בהסתעפות, אלא בגזע אחד גדול, לפחות שישה מטרים של גזע עמיד וצפוף. מסיבה זו יצרנו לו גזע אחד, בהמשך הוא כבר שומר על זה בעצמו בגובה הרלוונטי לתעשייה.

אנחנו לא חוששים ממזיקים, כי זה לא עץ פרי, וגם משום שנוכחנו שהוא לא מביא, בינתיים, מזיקים חדשים למטעים שלנו.

השיקול היה לנצל את האדמות הכי גרועות ולראות אם בהן הוא יכול לגדול. אם כן, נדע לנצל כל סוג של אדמה. **התחשיבים מדברים על רווחיות גבוהה מאוד, בהשוואה לרווחיות המטע הקיים. אם בעוד 6 שנים, כשנכרות את הגזעים הראשונים, יתמלאו הציפיות, כי אז בהחלט נפנטז ...**

אגב, לפאולוניה יש זנים שונים, חלקם תעשייתיים וחלקם לנוי - גם אלה גדלים מהר, יש בהם יותר פריחה, בגוונים שונים, מלבן עד כמעט אדום. למי שמעוניין, אפשר להשיג שתילים במשתלות (לא אצלנו ...). יש לשתול באביב, בחודשים אפריל עד יוני, רצוי עם תוס הגשמים. בימים האחרונים אישרה ההנהלה הכלכלית את המשך הפרויקט ואנו כצוות מברכים על כך.

על ענף המטעים בכלל: אני רואה במטעים חלק משרשרת ערכים של מערכת אחת, שמשמעותה, כי לכל פונקציה ומערכת המקום המיועד לה, ואין לערבב בין הפונקציות. פירושו של דבר, שאנחנו בסך הכל מייצרים חומר גלם, שהוא החוליה הראשונית בשרשרת. החוליה הבאה היא בית אריזה, בה מייצרים את המוצר - במקרה הזה הפרי שטופל, נארז ומוכן כמוצר מושלם. החוליה הבאה בשרשרת היא השיווק. שם הכסף. גורם זה סוגר את שרשרת הערכים של המערכת הרלוונטית לנו.

יש לי קונספציה רחבה ותובענית בנושא השיווק. לדעתי זהו החלק הקובע ביותר בחקלאות העכשווית בישראל. אני חותר לאחוז בכל החוליות בשרשרת. הייתי רוצה, שתוך שלוש שנים תהיה לנו דריסת רגל בחברת שיווק גדולה, או שנשווק בעצמנו את **המותג** שלנו - פרי גבעת חיים! כלומר, נשלוט בכל המהלכים, לכיסנו אנו - ולא לכיסם של אחרים ...

האתגר הוא בכך, שעל-מנת ליישם את זה אנו זקוקים לשותפים - בדומה למערכת הפועלת בתחום האבוקדו בגרנות, אבל לא בהכרח בגודל הזה.

לשם כך אנו שוקדים זה כשנתיים להקים **שותפות אזורית**, בעיקר לטובת תחום ההדרים.

אנו נמצאים במשא ומתן בכמה רמות ובמספר מישורים - גידול, אריזה ושיווק. השאיפה בשלב זה, להצליח ולהקים **שותפות כחברה אזורית** בעלת שותפים מתחומי האריזה והשיווק, המיוצגת על-ידי מותג משלה.

רשמה: דינה רמגי

עצור - אור אדום

כשקראתי בגבעתון את הרשימה של עברי, הבנתי שגם לאחרים יש בעיות תחבורה, לא רק לי - אם כי בעיות מסוג אחר:

רוב האנשים משכבת הגיל שלי זקוקים לתחבורה שהקיבוץ מספק, דהיינו, הסעות לקופת חולים ולרופאים. לכל מרחק יש מחיר קבוע - גבוה ממחיר האוטובוסים - ויש לוח זמנים קבוע, עם הפסקות גדולות. הבעיה מתחילה כשאתה נמצא אצל רופא ובעצבנות מסתכל בשעון, פן לא תספיק להגיע להסעה ותיאלץ לבקש שיבואו לקחת אותך במיוחד - דבר שיקפיץ מיד את מחיר הנסיעה פי שניים וגם פי שלושה. רק דוגמה קטנה: נסיעה לנתניה עולה 40 ש"ח דרך אחת, ולבית חולים מאיר עולה בהתאם.

יש כמה נקודות שעליהן צריך לתת את הדעת:

1. **בכל העולם יש לגמלאים הנחות בתחבורה, עד 50%.** רק בתחבורה שמסופקת על-ידי הקיבוץ יש העלאה במחיר בהשוואה למחירי התחבורה הציבורית במדינה.
 2. אם כבר שילמת, ואתה מגיע ליעד, תהיה בטוח שתפגוש שם כמה וכמה מכוניות של הקיבוץ, מגת, לימת או רכב של בעלי תפקידים. מרגיז!
 3. לנסיעה מיוחדת (בריאות) מסדרים לך רכב מסידור רכב, ואם אין לך בן משפחה שנוהג ואתה זקוק לנהג תורן, אז יעלה לך כבר 2 ש"ח לקילומטר. העלאה של 100%!
 4. אם הנך זקוק לרכב ולמלווה **מטעמי בריאות** - תשלם גם עבור המלווה...! אני רוצה שישבו כל הגורמים הנוגעים בדבר וידונו בכובד ראש בבעיית התחבורה. צריך לחפש פתרון, בהיגיון, בהגינות ומתוך הבנת הצרכים.
- הערה אישית:** אני כבר 6 שנים מתנדבת לעבודה בהלל יפה. כעת, זמני ההסעה של רכב הבריאות לא מסתדרים בדיוק עם שעות העבודה שלי. קרה כבר שלקחתי מונית הביתה, וקרה שנהג הבריאות בא במיוחד לקחת אותי - וכל זה כמובן על חשבוני. אני אוהבת את העבודה שם, אבל לא נראה לי שאני צריכה לשאת בהוצאות המיוחדות של התחבורה.
- ועוד **הערה אישית** - אני מרבה בנסיעות, כל משפחתי נמצאת מחוץ לקיבוץ. הבעיה שלי איננה לנסוע באוטובוס (מתי אתה נסעת בפעם האחרונה באוטובוס?) אלא למצוא נשמה טובה שתקפיץ אותי לכביש הראשי. להביא אותי לרכבת אני כבר לא מבקשת, למרות שהרכבת היא התחבורה הכי מהירה ליעדים רבים.

מימי שנפר
בשם רבים

בקיבוצים מחפשים שטחים ראויים לבנייה בתוך המחנה פנימה, אם לשכונת בנים ואם לשכונה עבור דיירים אחרים.
על שטחים אלה לא חלות החלטות בג"צ של עתירת הקשת המזרחית.
בכמה קיבוצים כבר מקימים שכונות הרחבה בתוך שטח המחנה.

לכבוד
צוות תכנון
אלון שפיצר
הנהלת הקהילה

שאלתא

נתבשרנו כי הקיבוץ עומד להקים בתוך המחנה מעון לתשושי נפש. ברצוני להזכיר דברים שאמר אלון שפיצר בנושא בנייה בתוך הקיבוץ (גבעתון, 3 באוקטובר 2002), מהם עולה, כי לפני כל בנייה יש לגבש (מחדש) תוכנית-אב של הקיבוץ, וגם זו לא יכולה לצאת לדרך לפני שמקבלים החלטות עקרוניות בנוגע לייעוד שטחים בתוך הקיבוץ, ופרצלציה של המגרשים:

"...על הקיבוץ להחליט, במסגרת התכנון ושיוך הדירות האם המגרשים יהיו מיועדים לחברי הקיבוץ, למשל לצורך איזון בין זכויות החברים, או לבנייה של הקיבוץ למטרות מסחריות. ישנה גם אפשרות שהמגרשים יהיו מיועדים להקצאת קרקע לבנים אולם כל האמור יוכל להתממש רק בכפוף לתהליך שיוך הדירות..."

לפי הבנתי, המסקנה העולה מכך היא, כי אין להקים בניין כלשהו בטרם גיבוש תוכנית כללית, קל וחומר בניית מבנה כזה, שיש לו השלכות על סביבתו, ושמיקומו, בשולי שכונת פרדס עלול להשפיע על שכונת מגורים עתידית סמוכה.

לאור הדברים הללו, אני שואלת, כיצד ייתכן להקים מבנה חדש בתוך שטח המגורים של הקיבוץ עוד בטרם תוכנית כללית?

דינה רמגי

בתוכנית הבינוי שאושרה בגבעת חיים מאוחד בשנת 1993 הוקצה שטח ממזרח לבית שקמה להכפלת שטח המרכז הסיעודי, זאת, על-פי הקריטריונים של משרד הבריאות וכחלק מהרחבות לחברים הסיעודיים שוויתרו על דירותיהם, וכן על-פי דרישה להפרדה בין דיירים סיעודיים לדיירים תשושי נפש. התוכנית אושרה וקיבלה תוקף בתאריך 30.6.94 על-ידי הרשויות (מנהל מקרקעי ישראל והרשויות המקומיות לתכנון ולבנייה עמק חפר).

לעניין הקשר בין שיוך דירות ורישומן על שם החברים לבין בנייה בשטח המיועד (ובר תוקף) להכפלת הבית הסיעודי:

שכונת הפרדס מדרום ומזרח לשטח במיועד להכפלת הבית הסיעודי מיועדת לפינוי ובינוי (זאת אומרת מיועדת להריסה ותכנון מחדש לכל ייעוד שנחליט עליו).

הבית המוצע, מזרחית לבית שקמה יהווה חיץ בין השכונות הקיימות מצפון לבין הבנייה העתידים מדרום. הבית גם יהווה קורת גג לאוכלוסיית הסיעוד ויאפשר הפרדה בין דרגות הסיעוד השונות (על-פי הגדרת משרד הבריאות).

תפעול מורחב של המרכז (בית שקמה) יהווה משענת לבית שקמה והמשך קיומו, להשאת הדיירים בקהילה בקרבת בני המשפחה, הניזון ומזין את הקהילה, בית עבורנו, בני הדור השני.

איה שטרן

בקיבוצים מחפשים שטחים ראויים לבנייה בתוך המחנה פנימה, אם לשכונת בניים ואם לשכונה עבור דיירים אחרים.
 על שטחים אלה לא חלות החלטות בג"צ של עתירת הקשת המזרחית.
 בכמה קיבוצים כבר מקימים שכונות הרחבה בתוך שטח המחנה.

שאלתא

לכבוד
 צוות תכנון
 אלון שפיצר
 הנהלת הקהילה

נתבשרנו כי הקיבוץ עומד להקים בתוך המחנה מעון לתשושי נפש. ברצוני להזכיר דברים שאמר אלון שפיצר בנושא בנייה בתוך הקיבוץ (גבעתון, 3 באוקטובר 2002), מהם עולה, כי לפני כל בנייה יש לגבש (מחדש) תוכנית-אב של הקיבוץ, וגם זו לא יכולה לצאת לדרך לפני שמקבלים החלטות עקרוניות בנוגע לייעוד שטחים בתוך הקיבוץ, ופרצלציה של המגרשים:

"... על הקיבוץ להחליט, במסגרת התכנון ושיוך הדירות האם המגרשים יהיו מיועדים לחברי הקיבוץ, למשל לצורך איזון בין זכויות החברים, או לבנייה של הקיבוץ למטרות מסחריות. ישנה גם אפשרות שהמגרשים יהיו מיועדים להקצאת קרקע לבנים אולם כל האמור יוכל להתממש רק בכפוף לתהליך שיוך הדירות..."

לפי הבנתי, המסקנה העולה מכך היא, כי אין להקים בניין כלשהו בטרם גיבוש תוכנית כללית, קל וחומר בניית מבנה כזה, שיש לו השלכות על סביבתו, ושמיקומו, בשולי שכונת פרדס עלול להשפיע על שכונת מגורים עתידית סמוכה.

לאור הדברים הללו, אני שואלת, כיצד ייתכן להקים מבנה חדש בתוך שטח המגורים של הקיבוץ עוד בטרם תוכנית כללית?

דינה רמגי

בתוכנית הבינוי שאושרה בגבעת חיים מאוחד בשנת 1993 הוקצה שטח ממזרח לבית שקמה להכפלת שטח המרכז הסיעודי, זאת, על-פי הקריטריונים של משרד הבריאות וכחלק מהרחבות לחברים הסיעודיים שוויתרו על דירותיהם, וכן על-פי דרישה להפרדה בין דיירים סיעודיים לדיירים תשושי נפש. התוכנית אושרה וקיבלה תוקף בתאריך 30.6.94 על-ידי הרשויות (מנהל מקרקעי ישראל והרשויות המקומיות לתכנון ולבנייה עמק חפר).

לעניין הקשר בין שיוך דירות ורישומן על שם החברים לבין בנייה בשטח המיועד (ובר תוקף) להכפלת הבית הסיעודי:

שכונת הפרדס מדרום ומזרח לשטח במיועד להכפלת הבית הסיעודי מיועדת לפינוי ובינוי (זאת אומרת מיועדת להריסה ותכנון מחדש לכל ייעוד שנחליט עליו).

הבית המוצע, מזרחית לבית שקמה יהווה חיץ בין השכונות הקיימות מצפון לבין הבניה העתידים מדרום. הבית גם יהווה קורת גג לאוכלוסיית הסיעוד ויאפשר הפרדה בין דרגות הסיעוד השונות (על-פי הגדרת משרד הבריאות).

תפעול מורחב של המרכז (בית שקמה) יהווה משענת לבית שקמה והמשך קיומו, להשאת הדיירים בקהילה בקרבת בני המשפחה, הניזון ומזין את הקהילה, בית עבורנו, בני הדור השני.

איה שטרן

תגובה לרשימתה של מרגלית מזור בגבעתון הקודם

ראשית תגובה, בברכה. למרות הקשיים וחוסר ההכנה, "צללת לבריכה" ותוצאות חודש ספטמבר, בהחלט מראות שיש גם פרנסה. בימים אלה, אנו עובדים על הסכם של עסקים זעירים ואנו נסדיר את מערך היחסים בין הקיבוץ לבין מנהל ה"עסק", נשמח להדריך ולעזור בשיפור השירות ובהגדלת המחזור.

אולם, וכאן קצת ביקורת, אנו חיים בשוק חופשי בו **לא ניתן לכפות** על אף אחד היכן, מתי וכמה יוציא מכספו. זכותו הבסיסית של כל חבר לבחור באופן חופשי לחלוטין מה לעשות בכספו.

למרות זאת, זכותך וחובתך לנסות ולהגיע להסכמה עם הספר לגבי תשלום עבור שימוש במספרה ובחומרים. ברור שאין כל סיבה שהמספרה תממן את הוצאות הספר בין אם מדובר בהוצאות ישירות כמו אוכל, שמפו וכו... ובין אם מדובר בהוצאות עקיפות של השימוש במבנה.

חיוב חשמל - ברוב המקומות הותקנו מוני חשמל. במספרה לא הותקן מונה בגלל סיבה טכנית וחיוב החשמל נעשה על-פי סקר של יועץ אנרגיה שמומן ע"י הקיבוץ. בנוסף שוחחתי על כך עם ניר גורן ובמקביל הוא יעשה הערכה שלו לגבי צריכת החשמל במספרה.

אשמח לסייע לך ככל שיידרש.

בהצלחה

איילת מוזס

עיסוי רפואי הוליסטי
במכון חוויה

אנו שמחים להודיע, כי במכון חוויה
התחיל לטפל רוני אבן-פז, מטפל בעיסוי רפואי הוליסטי.

משך הטיפול: כשעה וחצי

מחיר:

לחברי קיבוץ 120 ש"ח

לאחרים 140 ש"ח

ימי טיפול בשבועות הקרובים:

ג' 17:30 - 22:00

ו' 8:00 - 14:00

תורים יש לתאם מראש, ישירות עם המטפל רוני: 052-313290
או דרך יהודית יבניאלי: 055-436212, עבודה 8440, בית 8243

מזל טוב
אויבא ואמיר אסל
אהלוצר הנכדה נטע
בגס של ערן ואירי
ברכות אסכא רבה אריה
ואל המשפחה

שלוש שנים בלי זכרי
בשבת, 14 בדצמבר, בשעה 15:30
נרד, חברים וקרובים, לבית העלמין
לזכור אותו